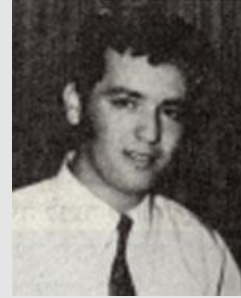




יזכור



אפרים קאופמן ז"ל

נפל ביום כ"ח בכסלו תשל"ד (23.12.1973)

אפרים (אפי, מותי), בנם היחיד של הינדה ואלכסנדר, מניצולי השואה, נולד ביום כ"ב באייר תש"ח (31.5.1948) בפולין ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1950. כשהיה בן 17 התייתם מאביו. הוא למד בבית-הספר היסודי "נווה נאמן" בהוד השרון, בבית-הספר התיכון "בית ברל" בכפר סבא ואחר-כך המשיך את לימודיו באוניברסיטת תל-אביב, במגמה לאלקטרוניקה, הנדסה ומחשבים בעזרת מלגה מטעם "תדיראן". אפרים היה תלמיד חרוץ ושקדן והקפיד מאוד על הכנת השיעורים. הוא הרבה לקרוא והיה בעל ידיעות רבות בתחומים רבים. הוא נמנה עם חניכי תנועת "הנוער העובד והלומד", חבר פעלתן ונמרץ, שהקדיש הרבה מזמנו וממרוצו לפעולות בקן שבנווה נאמן. יחד עם חבריו בתנועה הרבה לטייל ברחבי הארץ. הוא היה חובב ספורט, שחקן כדורגל נלהב ושוער מצטיין, אהב לשחק בשחמט, שקד הרבה על שיפור משחקו, השתתף בתחרויות שחמט וזכה בהן בהישגים נאים ואף קיבל על כך תעודות הערכה והצטיינות, כמו כן אסף בולים, והקדיש לתחביב זה זמן רב.

אפרים גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1967 והוצב לחיל הקשר והאלקטרוניקה. לאחר הטירונות השתלם בקורס טכנאים של חיל זה. מפקדיו אמרו עליו, שהיה "בעל מקצוע טוב, מסור, אחראי, נאמן, ממושמע ודייקן וביצע את תפקידו לשיעור רצונם". הוא היה חבר טוב ומקובל על אנשי יחידתו.

לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר הוצב ליחידת מילואים והיה נקרא לעתים לתקופות של שירות מילואים. לפרנסתו עבד אפרים במעבדות הפיתוח של חברת "תדיראן", והממונה עליו שם כתב כי "ידע להתמסר כל-כולו לנושא שטיפל בו. הייתה בו מחשבה עצמאית ומקורית והקפדה רבה על שלמות ביצועיו. בחריצותו ובשקדנותו התקדם מהר, בלימוד ובהשתלמות עצמית". אפרים היה חברותי מאוד, קל להתיידד, עליו ושמח. חבריו אהבוהו בזכות מזגו הטוב, חוש ההומור שלו ורוחו הטובה עליו תמיד. הוא אהב להתבדח ולהתלוצץ, אך עשה זאת בטעם ובמידה. מטבעו היה שקט, קר-רוח ושקול בהתנהגותו. צורת חשיבתו לא הייתה שגרתית והוא נהג לבחון כל דבר בצורה מעמיקה וביקורתית. בשנת 1970 נשא לאישה את חברתו חיה וברבות הימים נולד להם בן. אפרים היה בן מסור להוריו, בעל נאמן ואב אוהב לבנו. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים גויס אפרים ונשלח עם יחידתו לחזית בסיני. ביום 11.10.1973 נפצע קשה מכדור בבטנו בהתקפת כוחות קומנדו של המצרים בעורף כוחותינו באזור בלוזה. שבועות רבים נאבק על חייו, עד שנפטר ביום כ"ח בכסלו תשל"ד (23.12.1973) והובא, למחרת היום, למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בקרית-שאול. השאיר אחריו אישה, בן - אלכס ואם. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל. בן עשרים וחמש היה בנפלו. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "אפרים ז"ל היה חייל נאמן, שקט, מסור מאוד לתפקידו ואהוב על חבריו". אמו נטעה לזכרו חורשה ביער המגינים, בת אלף עצים. שמו הונצח בבית-הספר בנווה-נאמן.